Скажи, твоє серце не лине, Агато,
Від моря засмічених улиць міських
До іншого моря, де сяйва багато,
Де тоне все в чарах дівочо-ясних.
Туди твоє серце не лине, Агато?

О море широке, вгамуй мої рани.
Хто даром співецьким тебе наділив?
Вітри над тобою гримлять, як органи
А ти колисковий наспівуєш спів.
О море широке, вгамуй мої рани..

В хиткому вагоні, на кермі фрегата
Тут сльози потоком нечистим течуть
"Полинемо звідси! — ти скажеш, Агато
Щоб горя не бачить і плачу не чуть "
В хиткому вагоні, на кермі фрегата

Та як ти далеко, запашний мій раю,
Де радість витає, сміється блакить,
Де гідна любові людина кохає,
Де чисте бажання на серці горить,-
О, як ти далеко, запашний мій раю

Мій раю зелений, кохання дитяче,
Квітки й поцілунки, забави й пісні.
І скрипка, що в сутіні тужить і плаче
І вечір над садом, і кубки хмільні,
Мій раю зелений, кохання дитяче.

Мій раю невинний, несміливі втіхи
Як дальній Китай, ви далекі від нас
Ні чари дзвінкого сріблистого сміху

Ні скарги тужливі не викличуть вас,
Мій раю невинний, несміливі втіхи

Переклад М. Зерова